Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi & vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam Dómine : * & secúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu Dómine : * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine : * secúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, & tríbulant me : * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibuss legem tuam : * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine : * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te : * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Antiphona. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 6. d

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. ℟. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriáli Officio per Annum, Antiphona. Aspice in me, & miserére mei Dómine. Capitulum. Empti enim, ut supra.

℟. breve. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. ℟. Et miserére. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis génibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, secrétò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Orátio convéniens.

Vésperæ in Domínica, & in Fériis, habéntur inferiùs post Laudes Sábbati. 131.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries, ut supra. 2.

Invitatór. Veníte, * Exultémus Dómino. Psalm. Jubilémus Deo salutári nostro, ut supra. 2.

Hym-

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Invitatória per Férias dicúntur in Feriáli Offício ab Octáva Epiphaníæ usque ad Advéntum. Hymni verò tam ad Matutínum, quam ad Laudes & Vésperas, & Antiphonæ Nocturnórum, ut infrà.

Ant. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea, * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini: * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas à me: * nequándo táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndùm ópera eórum, * & secúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * & protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hereditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

Antiphona. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Antiphona. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum:

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * & confringet Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vitulum Líbani : * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * Vox Dómini concutiéntis desértum : & commovêbit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos , & revelâvit condénsa : * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitâre facit : * & sedêbit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtûtem pópulo suo dabit : * Dóminus benedîcet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

EXaltâbo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectâsti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te , * & sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatiône ejus : * & vita in voluntâte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * non movêbor in ætérnum.

Dómine in voluntâte tua, * præstitísti decóri meo virtûtem.

Avertísti fáciem tuam à me , * & factus sum conturbâtus.

Ad te Dómine clamâbo : * & ad Deum meum deprecâbor.

Quæ utílitas in sánguine meo , * dum descéndo in corruptiônem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis , * aut annuntiábit veritâtem tuam ?

Audívit Dóminus , & misértus est mei : * Dóminus factus est adjûtor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum , & circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitêbor tibi.

Antiphona. Adorâte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona. In tua justítia.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Es-

Esto mihi in Deum protectórem : & in domum refúgii , * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu : * & propter nomen tuum dedúces me , & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc , quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes , * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo , & lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam , * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spacióso pedes meos.

Miserêre mei Dómine , quóniam tríbulor : * conturbâtus est in ira óculus meus , ánima mea , & venter meus :

Quóniam defécit in dolôre vita mea : * & anni mei in gemítibus.

Infirmâta est in paupertâte virtus mea : * & ossa mea conturbâta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium & vicínis meis valdè * & timor notis meis.

Qui vidébant me , foràs fugérunt à me : * oblivióni datus sum , tamquam mórtuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quóniam audívi vituperatiônem multôrum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsùm me , * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicôrum meôrum , * & à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum , salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii , & deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolôsa.

Quæ loquúntur advérsùs justum iniquitátem , * in supérbia , & in abusiône.

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine : * quam abscondísti timéntibus te !

Perfecísti eis , qui sperant in te , * in conspectu filiôrum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatiône hóminum.

 Pró-

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Antiphona. In tua justítia líbera me Dómine.

Antiphona. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultáte justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit & facta sunt : * ipse mandávit & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum : * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodùm sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me : * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminì : * & facies vestræ non confundéntur,

Iste pauper clamâvit, & Dóminus exaudîvit eum : * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvâvit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * & erípiet eos.

Gustáte, & vidête quóniam suavis est Dóminus : * beâtus vir, qui sperat in eo.

Timête Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte Filii, audíte me : * timôrem Dómini docêbo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidêre bonos?

Prohíbe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * & aures ejus in preces eôrum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eôrum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos : * & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvâbit.

Multæ tribulatiónes justôrum : * & de ómnibus his liberâbit eos Dóminus.

Custôdit Dóminus ómnia ossa eôrum : * unum ex his non conterêtur.

Mors peccatôrum péssima : * & qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Rectos decet collaudátio.

Antiphona. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & scutum : * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur & revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam púlvis ante fáciem venti : * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illôrum ténebræ & lúbricum : * & Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignôrat : & cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultâbit in Dómino : * & delectâbitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens inopem de manu fortiôrum ejus : * egênum & páuperem à diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorâbam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitâtem ánimæ meæ.

Ego autem cùm mihi moléstì essent, * induêbar cilício.

Humiliâbam in jejúnio ánimam meam : * & orátio mea in sinu meo convertêtur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacêbam : * quasi lugens & contristâtus sic humiliâbar.

Et advérsùm me lætáti sunt, & convenérunt : * congregâta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatiône : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitâte eôrum, à leónibus únicam meam.

Confitêbor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudâbo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè : * qui odérunt me grátis & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur : * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitâbant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas à me.

Exúrge & inténde judício meo : * Deus meus, & Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusiône & reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt justitiam meam: * & dicant semper: Magnificêtur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justitiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus: * nóluit intellígere ut benè ágeret.

Iniquitâtem meditâtus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odìvit.

Dómine in cælo misericórdia tua: * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines & juménta salvâbis Dómine: * quemádmodùm multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertâte domus tuæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatôris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Antiphona. Expúgna impugnántes me.

Antiphona. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitâtem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * & quemádmodùm ólera herbârum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & pascêris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo * & ipse fáciet.

Et edûcet quasi lumen justitiam tuam: & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperatur in via sua: * in hómine faciénte injustitias.

Désine ab ira, & derelínque furôrem: * noli æmulári ut malignêris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccâtor: * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observâbit peccátor justum: * & stridêbit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridêbit eum: * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & inopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eôrum intret in corda ipsôrum: * & arcus eôrum confringâtur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatôrum multas.

Quóniam bráchia peccatôrum conteréntur: * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatôrum: * & heréditas eôrum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diêbus famis saturabúntur: * quia peccatóres peribunt.

Inimici vero Dómini mox ut honorificáti fúerint, & exaltáti: * deficiéntes, quemádmodùm fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tribuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppônit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserêtur & cómmodat: * & semen illius in benedictiône erit.

Declína à malo, & fac bonum: * & inhábita in sæculum seculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * & semen impiórum peribit.

Justi autem hereditábunt terram : * & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * & non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccâtor justum : * & quærit mortificâre eum.

Dominus autem non derelinquet eum in mánibus ejus : * nec damnâbit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & custódi viam ejus : & exaltâbit te, ut hereditâte cápias terram : * cùm períerint peccatóres vidêbis.

Vidi impium superexaltâtum, * & elevâtum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat : * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitâtem : * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino : * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvâbit eos Dóminus, & liberâbit eos : * & éruet eos à peccatóribus, & salvâbit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DOmine ne in furôre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravâtæ sunt super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvâtus sum usque in finem : * tota die contristâtus ingrediêbar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliâtus sum nimis : * rugiêbam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbâtum est, derelíquit me virtus mea : * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * & vim faciêbant qui quærêbant ánimam meam.

Et qui inquirêbant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiêbam : * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parâtus sum : * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitâtem meam annuntiâbo : * & cogitâbo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me : * & multiplicáti sunt qui odérunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahêbant mihi : * quóniam sequêbar bonitâtem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Antiphona. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mártyre, ℣. Glória & honôre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plúribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, & exultâte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessôre Pontífice, & non Pontífice, ℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procêde, & regna.

AD LAUDES,

℣. Deus in adjutórium meum inténde, ut suprà. 18.

Antiphona. Miserêre.

Psalmus 50.

MIserêre mei Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitâtem meam.